

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงเวลาที่ประเทศชาติกำลังเผชิญปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ และประชาชนทุกระดับประสบปัญหาต่าง ๆ ปัญหาหนึ่งที่ประชาชนระดับรากหญ้า ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศถูกรุมเร้าคือปัญหาความยากจน รัฐบาลจึงได้ประกาศสงครามกับความยากจน โดยได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาว่า จะจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้าโดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยระบบร้านค้าเครือข่ายและอินเทอร์เน็ตเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นและมูลค่าเพิ่ม เป็นที่ต้องการของตลาด ทั้งในและต่างประเทศและได้กำหนดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 ประกาศ ณ วันที่ 7 กันยายน 2544 ขึ้นโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการอำนวยการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติหรือเรียกโดยย่อว่า กอ.นตผ ซึ่งฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (นายปองพล อดิเรกสาร) เป็นประธานกรรมการ และให้คณะกรรมการ กอ.นตผ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนแม่บทการดำเนินงาน“หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์การคัดเลือกและขึ้นบัญชีผลิตภัณฑ์ดีเด่นของตำบลรวมทั้งสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายยุทธศาสตร์และแผนแม่บทอย่างมีประสิทธิภาพ (www.thaitumbon.com : 2547)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปหัตถกรรมมาตั้งแต่สมัยอดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบันก็ยังเกี่ยวข้องกับงานศิลปหัตถกรรมอยู่ เพียงแต่มีรูปแบบและวัสดุที่มีการพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตและพัฒนาความเป็นอยู่ของมนุษย์ให้ดีขึ้น งานหัตถกรรมนั้นเป็นงานที่ถูกประดิดประดอยและสร้างสรรค์ขึ้นมาจากฝีมือของชาวบ้านหรือเป็นงานฝีมือที่ชาวบ้านสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้สอยในชีวิตประจำวัน โดยใช้วัสดุจากธรรมชาติแสดงออกมาให้เห็นลักษณะของท้องถิ่นนั้นๆ (นวลลออ ทินานนท์.2543:20)

งานหัตถกรรมในประเทศไทยนั้นมีแพร่หลายอยู่ในหลายภาคของประเทศ แต่ภาคกลางเป็นภาคที่มีความกว้างขวางและความอุดมสมบูรณ์มากกว่าภาคอื่นๆ มีวัตถุดิบที่นำมาใช้ทำเครื่อง

จักสานหลายชนิดและเครื่องจักสานของภาคกลางส่วนใหญ่จะสัมพันธ์กับสภาพภูมิศาสตร์ท้องถิ่น และขนบธรรมเนียมประเพณีของประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ที่ดินส่วนใหญ่จึงใช้ในการทำการเกษตรจึงจำเป็นต้องมีเครื่องจักสานในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อของท้องถิ่นก็เป็นตัวกำหนดรูปแบบของงานหัตถกรรมด้วย (วิบูลย์ ลีสุวรรณ.2541:36)

งานหัตถกรรมมีผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากการตอบสนองต่อประโยชน์ใช้สอย ผู้สร้างจึงต้องทำให้สนองประโยชน์ใช้สอยมากที่สุด วิวัฒนาการของงานหัตถกรรมเป็นไปอย่างช้าๆ โดยใช้ประสบการณ์ของผู้ทำขัดเกลาและพัฒนารูปแบบให้ตอบสนองต่อการใช้สอยมากที่สุด งานหัตถกรรมหากได้รับการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบ การใช้วัสดุทำให้เกิดความสวยงาม มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ ทำให้งานนั้นมีลักษณะที่สวยงามสมบูรณ์ทั้งด้านการใช้สอยและความสวยงาม จนเป็นที่ยอมรับกันว่ามีคุณค่าในเชิงศิลปะ นอกเหนือจากคุณค่าด้านการใช้สอยในชีวิตประจำวันแล้ว เราเรียกงานนั้นว่าศิลปหัตถกรรม (วิบูลย์ ลีสุวรรณ.2541:21)

จะเห็นได้ว่าศิลปะเข้ามาเกี่ยวข้องกับงานหัตถกรรมนั้นในแง่ของการเสริมให้ผลงานนั้นมีความสวยงาม Henry Glassie (1972: 253 อ้างในวรรณิ วิบูลย์สวัสดิ์ แอนเดอร์สัน 2531 : 33-34) ในฐานะนักวิชาการคติพื้นถิ่นกล่าวว่า หากพิจารณาวัตถุแต่ละสิ่งว่าสิ่งนั้นงดงาม ให้ความเพลิดเพลิน ความประทับใจทางสุนทรียภาพต่อเจ้าของหรือผู้ใช้มากกว่า นักวิชาการคติพื้นถิ่นเรียกว่าวัตถุนั้นเป็น ศิลปะ แต่หากวัตถุนั้นประดิษฐ์ขึ้นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลัก เจ้าของนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือในการดำรงชีวิต ความสำคัญด้านการใช้มีความสำคัญมากกว่าด้านความงามของสิ่งนั้นเป็นหัตถกรรม

เส้นใยพืชเป็นวัตถุดิบหลักที่นำมาผลิตเป็นงานหัตถกรรมซึ่งในประเทศไทยก็มีอยู่หลากหลายชนิดขึ้นอยู่กับสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศของแต่ละท้องถิ่นซึ่งมีผลให้เกิดพืชพันธุ์ต่างๆในแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกันไป การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่นมาทำผลิตภัณฑ์จึงขึ้นอยู่กับข้อจำกัดของคุณสมบัติของวัสดุนั้นๆ ซึ่งมีส่วนกำหนดรูปแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทั้งทางด้านรูปทรง โครงสร้างและลวดลาย ตลอดจนคตินิยมในท้องถิ่น ปัจจัยเหล่านี้ได้ช่วยส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์เส้นใยพืชแต่ละชนิดมีรูปแบบเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น เช่น การสานเสื่อทางภาคใต้จะสานด้วยกระจูด ใบเตย คล้า คลุ้ม ภาคเหนือจะสานด้วยกกและแห่่ง ภาคกลางจะสานด้วยกกไม้ไผ่ หวาย เช่นเดียวกับภาคอีสานเป็นต้น (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.2537:143)

รูปแบบผลิตภัณฑ์เส้นใยพืชบางประเภทเป็นหัตถกรรมพื้นบ้านที่รู้จักกันมานานและสืบทอดจากบรรพบุรุษหลายชั่วอายุคน เช่น ผลิตภัณฑ์จากใบลานและใบตาล อันได้แก่ กอบและปลาตะเพียน ผลิตภัณฑ์ย่านลิเภา เสื่อและกระสอบบรรจุของซึ่งทำจากวัสดุท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์กระดาษสา เป็นต้น ผลิตภัณฑ์เส้นใยพืชเหล่านี้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการออกแบบพัฒนารูปร่างและประโยชน์ใช้สอยเพื่อสนองความต้องการของคนในสังคมยุคปัจจุบัน ทั้งภายในและนอก

ประเทศ เส้นใยพืชบางชนิดซึ่งในอดีตไม่เคยมีการใช้ประโยชน์ทำผลิตภัณฑ์ หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนต่างช่วยกันหาวิธีคิดค้นและวิจัยพัฒนาทำขึ้นใหม่เพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรวัตถุดิบในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นอาชีพเสริมรายได้แก่ราษฎรในชนบท เป็นต้น (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.2537:145)

พัฒนาการของรูปแบบผลิตภัณฑ์เส้นใยพืชที่น่าสนใจ และเป็นที่ต้องการของตลาดในสังคมยุคปัจจุบันและมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในการกระจายรายได้ไปสู่ราษฎรชนบทมีจำนวน 12 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์ใบลาน ใบตาล และใบจาก
2. ผลิตภัณฑ์ก้านมะพร้าว และใยมะพร้าว
3. ผลิตภัณฑ์ในกะป้อ
4. ผลิตภัณฑ์กก
5. ผลิตภัณฑ์กระจูด
6. ผลิตภัณฑ์ผักตบชวาและเชือกกล้วย
7. ผลิตภัณฑ์ใบเตยและใบป่าน
8. ผลิตภัณฑ์ปอสา
9. ผลิตภัณฑ์ย่านลิเภา
10. ผลิตภัณฑ์เปลือกข้าวโพด
11. ผลิตภัณฑ์ป่านศรนารายณ์
12. ผลิตภัณฑ์เส้นใยพืชชนิดอื่นๆ

เส้นใยป่านศรนารายณ์เป็นเส้นใยชนิดหนึ่งที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันด้วยคุณสมบัติที่มีเส้นใยที่แข็ง มีความเหนียวทนทานมากไม่มีอดแมลงกัดกินไม่ผุเปื่อยง่ายส่วนใหญ่จึงนิยมนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตเชือกขนาดใหญ่เพื่อใช้ลากจูงเรือ และในวงการก่อสร้างทำแผ่นขัดโลหะ รองพรม เสื่อปูดยุ และทำผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องจักสานหลายชนิด

“เนื่องด้วยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ครั้นเมื่อทรงเสด็จเยี่ยมชาวบ้านหุบกระพง จ.เพชรบุรีทรงมีพระราชดำริถึงเส้นใยป่านศรนารายณ์ที่นำมาถักเป็นเชือกสำหรับสมอเรือหากนำเส้นใยมาถักเปียแล้วนำมาผลิตกระเป๋าหรือหมวกคงจะสวยงามมาก ประกอบกับความเหนียวทนทาน น่าจะนำมาใช้งานได้ยาวนานและยังสามารถช่วยสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอีกด้วย จึงได้มีการส่งเสริมให้ชาวบ้านฝึกหัดทำเป็นอาชีพติดตัวโดยจัดจ้างครูมาสอน พร้อมทั้งยังได้จัดตั้งกลุ่มศูนย์ศิลปาชีพขึ้นเพื่อรองรับผลิตภัณฑ์จากชาวบ้าน” (www.thaitumbon.com : 2547)

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (2537) ในด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากเส้นใยป่านศรนารายณ์ในประเทศไทยนั้น ยังไม่มีการพัฒนารูปแบบและเทคนิคการผลิตเท่าที่ควร โดยทั่วไปจะใช้ป่านที่ฟอกแล้ว และขึ้นรูปโดยวิธีการถักเปีย และนำมาเย็บติดกันโดย

ใช้จักรเย็บเย็บทั้งหมด และผลิตภัณฑ์ที่ทำขึ้นยังมีประโยชน์ใช้สอยไม่กว้างขวางมากนัก ส่วนใหญ่เป็นหมวก กระเป๋า รองเท้า ทั่วๆไปที่คุณสมบัติของเส้นใยป่านสรนารายณ์นั้นมีข้อดีอยู่หลายประการ และสามารถนำเทคนิคกรรมวิธีของการจักสานขึ้นรูปได้หลากหลายวิธีตลอดจนการนำเส้นป่านมาทอเป็นผืนเพื่อใช้ตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ใช้สอยอื่นๆ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากเส้นใยป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม เพื่อเป็นการศึกษาหารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นจากเส้นใยป่านสรนารายณ์ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สามารถหาได้ในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ตลอดจนกรรมวิธีการผลิตและยังเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมท้องถิ่นประเภทอื่นๆให้เกิดความหลากหลาย ซึ่งจะเกิดผลดีต่อการหมุนเวียนรายได้ระหว่างชุมชนและภายในชุมชนเอง และยังเป็น การดำเนินการตามพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถที่จะอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจากภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อให้เกิดคุณภาพของผลงานหัตถกรรมให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับกันทั้งภายในและภายนอกประเทศ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคูณลักษณะเฉพาะของงานหัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาความต้องการรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ซื้อที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว

1.3 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวความคิดจากผู้เชี่ยวชาญโดยได้สรุปออกมาเป็น 4 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์ คือ

1. ศึกษาคุณลักษณะเฉพาะของงานหัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัด นครปฐมใช้กรอบแนวความคิดจาก 3 ด้านของ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ (2539 : 90)

1.1 คุณลักษณะเฉพาะ

1.2 รูปแบบ

1.3 กรรมวิธีการผลิต

2. ศึกษาความต้องการรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐมใช้กรอบแนวความคิดจาก 3 ด้านของ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ (2539 : 94)

2.1 ประโยชน์ใช้สอย

2.2 ความสวยงาม

2.3 ความทันสมัย

3. ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐมใช้กรอบแนวความคิดจาก 3 ด้านของ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ (2539 : 94)

3.1 ประโยชน์ใช้สอย

3.2 ความสวยงาม

3.3 ความทันสมัย

4. ศึกษาความคิดเห็นผู้ซื้อที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐมใช้กรอบแนวความคิดจาก 3 ด้านของ มารุต อัมรานนท์ (2543 : 50)

3.1 การคงเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

3.2 ความสวยงาม

3.3 ประโยชน์ใช้สอย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาและพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากเส้นใยป่านสรนารายณ์ของ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ดังนั้นผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยโดยมีตัวแปร กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ไว้ดังนี้

1.4.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาคูณลักษณะเฉพาะของงานหัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบ 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้ผลิตงานหัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ คือ กลุ่มสตรีอาสาพัฒนาสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม จำนวน 10 คน

2. กลุ่มผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากป่านสรนารายณ์ คือ ผู้จำหน่ายของกลุ่มสตรีอาสาพัฒนาสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม จำนวน 10 คน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความต้องการรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบ 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้จำหน่ายงานหัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ คือ ผู้จำหน่ายของกลุ่มสตรีอาสาพัฒนาสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม จำนวน 10 คน
2. กลุ่มผู้ซื้องานหัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ คือ ผู้ที่เข้ามาซื้อผลิตภัณฑ์จากกลุ่มสตรีอาสาพัฒนาสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญในด้านการออกแบบจำนวน 3 ท่าน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ที่เข้ามาซื้อผลิตภัณฑ์จากกลุ่มสตรีอาสาพัฒนาสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม จำนวน 50 คน

1.4.2 ตัวแปรที่จะศึกษา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ตัวแปรที่จะศึกษา คือ คุณลักษณะเฉพาะของงานหัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ตัวแปรที่จะศึกษา คือ ความต้องการรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ตัวแปรที่จะศึกษา คือ ความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์ ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วของผู้ซื้อ

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1. ผลิตภัณฑ์ หมายถึง สิ่งของที่ประดิษฐ์ขึ้นจากวัสดุที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่น
2. เส้นใยธรรมชาติ หมายถึง การแปรรูปจากใบของต้นสรนารายณ์ให้ออกมาเป็นเส้นโดยใช้การดักเพื่อนำไปใช้ในการผลิตงานหัตถกรรมต่อไป
3. หัตถกรรม หมายถึง สิ่งของเครื่องใช้ที่ผลิตขึ้นด้วยมือ คือ งานเครื่องจักสานในรูปแบบกระเป๋
4. ความคิดเห็น หมายถึง ความพึงพอใจ ความชอบหรือไม่ชอบในงานหัตถกรรมจากป่านสรนารายณ์
5. จักสาน หมายถึง การนำเส้นใยป่านสรนารายณ์ที่ผ่านการแปรรูปแล้วนำมา ดัก ทอและเย็บให้เกิดเป็นลวดลาย

6. ภาย หมายถึง รูปแบบที่เกิดขึ้นจากการจักสาน ต่อเนื่องกันไปให้เกิดเป็นภาพตามที่ต้องการ

7. ลักษณะการเย็บขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ หมายถึง การทำให้เกิดรูปแบบเพื่อให้ได้ประโยชน์ใช้สอยตามต้องการ

8. ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากสานรายฉลุ หมายถึง เครื่องใช้ที่ผลิตขึ้นจากเส้นใยสานสานรายฉลุ โดยแบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

8.1 กลุ่มผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านประกอบด้วย โคมไฟ และแจกัน

8.2 กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายประกอบด้วย รองเท้า กระเป๋า สตรีและหมวก

8.3 กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในสำนักงานประกอบด้วย กล่องเก็บเอกสาร แฟ้มเอกสารที่เสียบปากกาและที่คั่นหนังสือ

9. คุณลักษณะเฉพาะของงานหัตถกรรมจากสานสานรายฉลุ หมายถึง สิ่งที่เป็นลักษณะประจำ ลักษณะที่ดีที่ของสานสานรายฉลุ ซึ่งจำแนกออกได้เป็น

9.1 คุณลักษณะเฉพาะของสานสานรายฉลุ หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะตัวของสานสานรายฉลุที่สามารถนำมาประยุกต์สร้างสรรค์เป็นงานหัตถกรรมจากสานสานรายฉลุ

9.2 รูปแบบ หมายถึง รูปแบบลักษณะของงานศิลปหัตถกรรมจากสานสานรายฉลุที่มีการคิดค้นรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ทันต่อยุคสมัยปัจจุบัน

9.3 กรรมวิธีการผลิต หมายถึง กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างงานศิลปหัตถกรรมจากสานสานรายฉลุ

10. ความต้องการรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากสานสานรายฉลุ หมายถึง ความต้องการรูปแบบลักษณะงานหัตถกรรมจากสานสานรายฉลุตามความต้องการของผู้ซื้อ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน

10.1 ประโยชน์ใช้สอย หมายถึง คุณภาพของงานหัตถกรรมจากสานสานรายฉลุที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อได้

10.2 ความสวยงาม หมายถึง รูปแบบและสีสันทางานหัตถกรรมจากสานสานรายฉลุซึ่งดูจากความรู้สึกชอบ ความพึงพอใจ

10.3 ความทันสมัย หมายถึง รูปแบบ รูปทรงและลักษณะงานหัตถกรรมจากสานสานรายฉลุที่มีการแสวงหารูปแบบใหม่เพื่อทันต่อยุคสมัย

11. ความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากสานสานรายฉลุ หมายถึง ความเหมาะสมที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากสานสานรายฉลุที่ได้รับการออกแบบแล้ว โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน

11.1 การคงเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น หมายถึง การรักษารูปแบบงานหัตถกรรมจากสานสานรายฉลุให้มีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นเอกลักษณ์ของลวดลาย การเย็บของกลุ่มสตรีอาสาพัฒนาสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

11.2 ความสวยงาม หมายถึง รูปแบบและสีสันทองงานหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ซึ่งดูจากความรู้สึกชอบ ความพึงพอใจ

11.3 ประโยชน์ใช้สอย หมายถึง คุณภาพของงานหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อได้

12. กลุ่มผู้ผลิตงานหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ หมายถึง ผู้ที่สร้างผลงานด้วยฝีมือประณีตศิลป์ผู้ชำนาญในการสร้างงานหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ กลุ่มสตรีอาสาพัฒนาสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

13. กลุ่มผู้จำหน่ายงานหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ขายหรือจำหน่ายงานหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ กลุ่มสตรีอาสาพัฒนาสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

14. กลุ่มผู้ซื้องานหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ซื้อ ต้องการงานหัตถกรรมจากป่านศรนารายณ์ ของกลุ่มสตรีอาสาพัฒนาสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม